

bemærkninger, der var om udspillet fra regeringen til forsvarsforhandlingerne, var næsten fredelige. Specielt da når man sammenligner med, hvad den konservative forsvarsordfører med sit nordjyske talent for at præsentere varen indimellem siger, var de næsten fredelige.

Der var alligevel to ting, som jeg bed mærke i, og som jeg synes var specielle. Det ene er, at hr. Hans Engell siger: Et forlig er ikke et mål i sig selv. Det synes jeg var en overraskende betragtning, og da specielt i sammenhæng med, hvad hr. Hans Engell sagde om finanslovforhandlinger, hvor hr. Hans Engell ville møde op, fuldstændig ligesom hr. Anders Fogh Rasmussen vil møde op.

Vil det sige, at hr. Hans Engell altså ikke lægger den vægt på et forlig, at man møder op for at gøre sit bedste? Jeg vil godt minde om, hvad regeringen har skrevet på det punkt. Det er fuldstændig uden omsvøb. Regeringen ønsker et nyt, bredt flerårigt forsvarsforlig. Vi ønsker selvfølgelig forhandlinger. Det ville klæde hr. Hans Engell at sige, og jeg tror også, at hans forsvarsbagland i forsvarrets personelorganisation – og andre steder, hvor der måtte være et bagland, der måtte læse denne debat – ville sætte pris på en klar melding på det punkt.

Som det andet vil jeg gerne sige, at jeg synes, det var en besynderlig betragtning omkring værnepligtsstyrkens nedskæring. Hr. Hans Engell ved udmærket godt, at det udspil, der er kommet på det punkt, er meget begrænset, hvad nedskæringer angår, og hr. Hans Engell ved yderligere udmærket godt, at det, der er tale om, når vi snakker om rekruttering til Den Internationale Brigade, er problemer med manglende motivation hos en del af de værnepligtige.

Jeg synes, det ville klæde hr. Hans Engell at tænke nærmere over, hvordan vi sikrer den motivation og den professionalisme, som er nødvendig for, at Den Internationale Brigade kan fungere efter formålet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er nødt til indtrængende at anmode hr. Torben Lund om at bede om ordet og besvare det spørgsmål, jeg stillede; men det kan jo også besvares af statsministeren, og jeg vil godt bede statsministeren komme herop og nu få afklaret det problem, som er opstået under denne her debat, nemlig det problem, at Det Konservative Folkeparti og Venstre stiller som krav, at der i

forhandlingsgrundlaget forud for regeringskonferencen skal stå, at Danmark skal være medlem af Vestunionen.

Dette krav er i strid med, hvad de danske vælgere har vedtaget ved folkeafstemningen den 18. maj 1993. Der blev det vedtaget, at vi er ikke med i Vestunionen. Deraf må følge, at så er regeringen ude af stand til at indgå en aftale om forhandlingsgrundlaget sammen med Venstre og De Konservative.

Jeg vil gerne bede statsministeren komme op og bekræfte – for sådan må det være i al sin enkelhed – at det, vælgerne har vedtaget, ikke skal fraviges i forhandlingsoplægget til regeringskonferencen.

Og ellers vil jeg nok sige, at hvis statsministeren ikke kan komme op og besvare dette spørgsmål ganske klart, synes jeg, at statsministeren står med et fundamentalt demokratisk tillidsproblem i forhold til det flertal i befolkningen, som vedtog, at vi ikke skal være med i Vestunionen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Hr. Peter Duetoft sagde for et øjeblik siden, at regeringen ikke er rykket til venstre, og det er jo et synspunkt, som hr. Peter Duetoft før har gjort sig til talsmand for her i Folketinget. Men som det blev sagt, kan man selvfølgelig ikke forhindre regeringen i at gennemføre sin politik med det flertal, der nu engang er, at lægge sin politik herved i salen og så finde sit politiske flertal.

Det virker jo meget logisk alt sammen. Men spørgsmålet er, når det f.eks. drejer sig om de såkaldte grønne afgifter, om det så er sådan, at CD virkelig mener, at regeringen blot er kommet herved i salen med sin politik og så har fået gennemført den med det flertal, der nu engang er her i salen.

Jeg synes egentlig, at det, hr. Peter Duetoft sagde her for et øjeblik siden om, at SF og Enhedslisten dermed har været sat totalt uden for indflydelse, når det drejer sig om gennemførelsen af de såkaldte grønne afgifter, burde afføde en kommentar fra SF og Enhedslisten. Er det virkelig holdningen hos forligspartierne i denne sag, at regeringen blot har fremlagt sin politik og fået flertal for den her i Folketingsalen?

Jeg synes, det kunne været ret interessant, og måske kunne det sætte CD's synspunkt om, hvorvidt regeringen er rykket til venstre i bl.a. den sag, lidt i relief.